

Пам'яті Геннадія Васильовича Книшова

1 листопада 2015 року пішов із життя Геннадій Васильович Книшов — доктор медичних наук (1975), професор (1984), академік НАН України (відділення молекулярної біології, біохімії, експериментальної і клінічної фізіології, травень 2006), академік НАМН України (хірургія, березень 1994), іноземний академік РАМН; директор Національного інституту серцево-судинної хірургії ім. М. М. Амосова НАМН України (1988), завідувач відділу рентген-хірургічних методів лікування гострої коронарної недостатності (1993); завідувач кафедри хірургії серця та магістральних судин Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика (1992); член Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки (1997); член Президії НАМН України, член комітету з етики. Заслужений діяч науки і техніки України (1994), двічі лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1988, 2005). Нагороджений орденами князя Ярослава Мудрого V та IV ступенів (1999, 2008), золотом медаллю академіка РАМН О. М. Бакулева, медаллю академіка РАМН В. І. Бураковського, відзнакою НАМН України «Медаль ім. М. М. Амосова». Герой України (з врученням ордена Держави, 2004), лауреат премій імені М. М. Амосова, О. М. Бакулева.

Геннадій Васильович Книшов народився 6 серпня 1934 р. у м. Дебальцево Донецької області. Закінчив Донецький медичний інститут, лікувальний факультет (1952—1958), лікар-лікувальник; захистив кандидатську дисертацію «Хірургічна тактика за мітрального стенозу, ускладненого тромбозом лівого передсердя» (1965), докторську дисертацію «Протезування мітрального клапана при набутій недостатності» (1975). Пройшов шлях від аспіранта до директора Інституту.

Був президентом Асоціації серцево-судинних хірургів України (1991), головою Експертної ради

з хірургічних хвороб ВАК України (1993—1998), членом Європейської асоціації серцево-торакальних хірургів (1960), членом Американської асоціації торакальних хірургів (1993).

Автор (співавтор) понад 500 наукових праць. Його науковий доробок становить понад 10 монографій, у тому числі «Кибернетика сердечной хирургии» (1984), «Приобретенные пороки сердца» (1997), «Шпитальна хірургія» (1999), «Серцева недостатність» (2000), «Кровоносні судини, ренін-ангіотензинова система та артеріальні гіпертензії» (2000), «Опухоли сердца: Проблемы диагностики и хирургического лечения» (2005), «Инфекционный эндокардит» (2004). Серед його статей: «Прогностична значущість факторів функціонального стану серця при аортокоронарному шунтуванні» (1987), «Хірургічне лікування клапанного інфекційного ендокардиту» (1987), «Діагностика стану коронарного русла і функція аутовенозних шунтів у хворих ішемічною хворобою серця у віддалені строки після аортокоронарного шунтування» (1988), «Коронарна хірургія: реальність та перспективи» (1996), «Aortic Aneurisms at the site of the repair of coarctation of the aorta» (1996), «Принцип «золотого сечення» в регуляції серцево-судинної системи: теоретические и клиничко-физиологические исследования» (2000), «Surgical treatment of Wolf—Parkinson—White syndrome during plastic operation in patients with Ebstein's anomaly» (2000). Автор 49 винаходів. Підготував понад 40 кандидатів та докторів наук.

Г. В. Книшов виконав понад 5000 операцій на серці.

Редакційна колегія, колектив журналу «Серце і судини» глибоко сумують з приводу передчасної смерті Геннадія Васильовича і висловлюють щирі співчуття його рідним та колегам.